

ROMANIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Bd. Unirii nr.37, Sector 3
București
SECȚIA A-IV-A CIVILĂ

Destinatar:
BOSTINARU VICTOR - DOM. ALES

DOSARUL NR. 43195/3/2016

Materia: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: actiune in raspundere delictuala

Complet: f 8

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 789/2017 DIN DATA DE 24 Mai 2017

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 789/2017, pronunțată la data de 24 Mai 2017, de către TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-IV-A CIVILĂ.

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(șampilă)

GREIER,

C.P. 16.10.2017 15:24:10, nr. comunicare: 2 din 2

ROMÂNIA

DOSAR NR. 43195/3/2016

TRIBUNALUL BUCUREȘTI - SECȚIA A IV A CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 789

Sedința publică din data de 24.05.2017

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE : ELENA ROȘU
GREFIER : CAMELIA PÂRVAN

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul Munteanu Marian Teofan Dragoș în contradictoriu cu pârâtul Boștinaru Victor, având ca obiect „acțiune în răspundere delictuală”.

Dezbaterile și susținerile părților avut loc în ședința publică din data de 17.05.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când tribunalul, pentru a da posibilitatea pârâtului să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 24.05.2017 când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL

1. Prin **cererea** înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a IV-a Civilă sub nr. 43195/3/2016, La data de 23.11.2016, reclamantul Marian Teofan Dragoș Munteanu, a solicitat, în contradictoriu cu Boștinaru Victor, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtului la plata sumei de 1.000.000 lei, cu titlu de daune morale, pentru prejudiciul nepatrimonial suferit de reclamant, prin atingerile grave aduse de către pârât, reputației, onoarei, demnității și imaginii publice a acestuia; obligarea pârâtului la publicarea Hotărârii judecătorești pe cheltuiala sa, în primele trei ziare cu difuzare la nivel național și obligarea pârâtului la prezentarea de scuze publice la adresa reclamantului; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că, în cursul lunii aprilie 2016, reclamantul Marian Teofan Dragoș Munteanu, i s-a propus din partea Partidului Național Liberal, să candideze la funcția de Primar General al Municipiului București.

Fiind onorat de propunerea primită, reclamantul a acceptat, considerând această propunere un gest de deschidere către societatea civilă a unui partid politic important și o recunoaștere a valabilității programului său administrativ, bazat pe corectitudine, integritate și eficiență managerială.

La data de 12.04.2016 conducerea PNL a anunțat public candidatura domnului Marian Munteanu.

Imediat, au început să apară reacții, atât din partea politicianilor, din partea mass-media, a reprezentanților unor ONG-uri cât și din partea unor personalități publice ale vieții cultural - artistice.

Comentariile au fost atât pozitive, cât și negative, ultimele cu precădere din partea oponentilor politici, sau a diverselor personalități publice.

Printre cei care s-au grăbit să condamne decizia Partidului Național Liberal de susținere a candidaturii d-nului Marian Munteanu la funcția de Primar General și care a adresat o scrisoare deschisă Președintelui României și copreședinților PNL, Alina Gorghiu și Vasile Blaga, s-a aflat și d-nul europarlamentar Victor Boștinaru.

Pe data de 14.04.2016, d-nul europarlamentar Victor Boștinaru, vicepreședinte al Grupului S&D din Parlamentul European pentru politică externă, a adresat o scrisoare deschisă Președintelui României, Klaus Iohannis și copreședinților PNL, Alina Gorghiu și Vasile Blaga, prin care le atrăgea atenția liderilor politici sus menționați, că desemnarea la funcția de Primar General a domnului Marian Munteanu este o decizie extrem de riscantă, care este “de natură a

periclitata buna funcționare a instituțiilor democratice și mai ales credibilitatea și reputația unei țări și a unei națiuni, într-un context internațional atât de complicat.

Pârâțul, afirmă în scrisoarea sa, că dl. Marian Munteanu este atașat la ideologia extremistă legionară, că afișează și comunică dispreț față de minorități și că manifestă un curent extremist și vădit anti-european.

Pârâțul îi întreabă public pe liderii Partidului Național Liberal, dacă își asumă PNL atașamentul domnului Munteanu la ideologia extremistă legionară, dacă aderă PNL la tezele disprețului față de minorități pe care domnul Munteanu le-a afișat și comunicat și dacă își asumă PNL riscul creării unei platforme pe un curent extremist manifest și vădit anti-european?

Pârâțul, îl întreabă public pe Președintele României, d-nul Klaus Iohannis, dacă are informații întemeiate de a sprijini un asemenea candidat, și dacă poate accepta ca partidul care l-a susținut în cursa pentru președinție să propună un astfel de candidat?

Cu toate că pârâțul afirmă că demersul său nu are nimic de-a face cu discreditarea reclamantului aflat într-o cursă electorală, din conținutul scrisorii deschise, adresată Președintelui României și copreședinților Partidului Național Liberal, reiese exact contrariul, acesta afirmând că prin această alegere se periclitează buna funcționare a instituțiilor democratice ale statului român, credibilitatea și reputația țării și chiar a națiunii române.

Să se susțină asemenea afirmații la adresa unei persoane publice, care în toată activitatea sa a avut și are pe plan civic, o activitate de susținere puternică a democrației și statului de drept, o colaborare constantă cu oameni politici din Statele Unite ale Americii și din Europa și care începând cu anul 1990, a participat de-a lungul timpului la numeroase manifestări și conferințe, a dat de-a lungul vremii zeci și zeci de interviuri în care a militat public pentru integrarea României în NATO și în UE, iar această poziție a reclamantului se regăsește și pe pagina sa publică, www.munteanu.ro, nu sunt altceva decât afirmații calomnioase, făcute cu rea-credință pentru a-l discredita pe reclamant.

Reclamantul, în toată activitatea sa de până acum, începând cu anul 1990, și-a afirmat sprijinul pentru democrație, libertăți cetățenești, stat de drept și pentru Drepturile Omului.

Aceste fapte sunt ușor de demonstrat prin intervențiile pe care reclamantul le-a avut pe toate canalele media (presă scrisă, televiziuni) și prin documentele politice pe care le-a lansat, inclusiv statutele și programele unor organizații ca Liga Studenților, Mișcarea Pentru România, ANROM, documente care sunt publice și care pot fi verificate cu ușurință.

Acuzațiile de simpatii legionare, se bazează pe extragerea din context a unor informații de la dezbateri cu caracter istoric care au fost prezentate în ziarul Mișcarea, dezbateri care au avut la bază discuții purtate cu foști deținuți politici, în perioada imediat post-decembristă, în care nu exista nici o clarificare din partea Statului Român și când aceste aspecte nici măcar nu erau încriminate de lege.

A aduce acuzații de legionarism în anul 2016, este mai mult decât hilar, iar acele materiale care atrag atenția asupra unor probleme istorice, nu pot fi considerate opțiuni politice ale reclamantului. Dovada faptului că nu este așa, sunt toate documentele redactate și promovate de dl. Marian Munteanu, care susțin cu tărie drepturile și libertățile cetățenești, ordinea constituțională, statul de drept ș.a.m.d.

Afirmațiile formulate de către pârâțul Boștinaru Victor sunt afirmații care conturează o faptă ilicită, cauzatoare de prejudicii, întrucât acestea au fost formulate în cadrul unei scrisori deschise și au fost preluate de foarte multe canale media: www.aacrpres.ro/politica/2016/04/14/bostinaru-catre-iohannis-si-pnl-va-asumati-atasamentul-lui-marian-munteanu-la-ideologia-extremista-legionara; www.ziare.com/marian-munteanu/candidat-pnl/scrisoare-catre-iohannis-si-pnl-va-asumati-atasamentul-legionar-al-lui-munteanu; www.bzi.ro/bostinaru-catre-iohannis-si-pnl-va-asumati-atasamentul-lui-marian-munteanu-la-ideologia-extremista-legionara; www.antena3.ro/politica/razboi-pe-candidatura-lui-marian-munteanu-euoparlamentarul-victor-bostinaru-avertisment-dur-pentru; www.ziarelive.ro/stiri/bostinaru-catre-iohannis-si-pnl-va-asumati-atasamentul-lui-marian

munteanu-la-ideologia-extremista-legionara.html , care au fost accesate si vizualizate de zeci de mii de oameni.

Prin afirmațiile făcute de către pârât, acesta a acționat cu intenția directă de a aduce grave prejudicii de reputație și imagine reclamantului, pârâtul având reprezentarea și conștientizând efectele afirmațiilor sale asupra opiniei publice, asupra Partidului Național Liberal și asupra reclamantului, scrisoarea deschisă fiind transpusă în mediul online, aspect ce indică efectul imediat, intens produs de aceste articole și de posibilitatea de accesare continuă a acestora.

Urmarea imediată a faptelor ilicite săvârșite de către pârât, o voce activă în campania de denigrare împotriva reclamantului, a fost retragerea acestuia din cursa pentru alegerile locale, în contextul delimitării unor lideri și candidați PNL și al retragerii sprijinului politic din partea PNL.

Consideră că afirmațiile formulate de către pârâtul Boștinaru Victor, trebuie analizate cu maximă exigență, întrucât provin de la o persoana politică, care se bucură de o anumită simpatie și credibilitate în rândurile opiniei publice, este europarlamentar și vicepreședinte al Grupului S&D din Parlamentul European pentru politică externă.

Prin utilizarea etichetelor de genul „atașament la ideologia extremist legionară, dispreț față de minorități, adeptul unui curent extremist și vădit anti-european”, pârâtul a urmărit distrugerea reputației reclamantului; conștientizarea efectelor pe care aceste afirmații urmau să le producă asupra drepturilor reclamantului demonstrează faptul că pârâtul Boștinaru Victor a acționat cu intenție, având reprezentarea exactă a lezării drepturilor nepatrimoniale aparținând reclamantului.

Cu privire la prejudiciul cauzat reclamantului, acesta derivă din natura drepturilor nepatrimoniale încălcate (onoare, demnitate, reputație, imagine publică), prin invocarea unor acuzații lipsite de orice fundament real și probator, fiind evident și cert, raportat la retragerea din cursa pentru candidatura la Primăria București, fiind alterată reputația reclamantului, prin atingeri grave aduse onoarei, demnității și imaginii, reclamantul fiind pus într-o lumină negativă și chiar periculoasă pentru cetățenii bucureșteni, și chiar pentru România, ceea ce a condus la diminuarea încrederii în reclamant atât din partea partidului care l-a susținut, cât și din partea alegătorilor, și a altor persoane cu care acesta intră în contact, din țară și străinătate, în derularea activităților civice pe care le desfășoară.

Acest prejudiciu de imagine, credibilitate și reputație, a afectat în mod direct și Partidul Național Liberal, dovadă fiind scorul foarte slab obținut la alegerile locale în București (o treime din rezultatele obținute la nivel național).

Din interpretarea dispozițiilor legale ale codului civil, considerăm că ne aflăm în situația în care sunt îndeplinite condițiile angajării răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie a pârâtului, cauzată prin afirmațiile pe care acesta le-a făcut la adresa reclamantului.

În prezenta cauză sunt îndeplinite cumulativ condițiile angajării răspunderii civile delictuale, respectiv: există prejudiciu, există faptă ilicită, există raport de cauzalitate între faptă și prejudiciu și există vinovăția autorului faptei ilicite.

Pârâtul a acționat cu rea credință, element esențial în cazurile de defăimare, cum este și în cauza de față, împrejurare ce rezultă din faptul ca afirmațiile calomnioase au fost susținute în cadrul unei scrisori deschise care a fost adresată Președintelui Statului și copreședinților unuia dintre cele 2 partide importante din România, afirmațiile având caracter tendențios, defăimător, excesiv, fără o bază factuală, aspecte care legitimează prezentul demers al reclamantului.

Existența faptei ilicite, poate fi reținută în cazul în care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând unei persoane.

Sub acest aspect, solicită instanței să constate că afirmațiile pârâtului din cadrul materialului prezentat instanței nu sunt simple judecăți de valoare, ci sunt afirmații despre fapte concrete, pe care pârâtul nu le poate proba, toate acestea fiind răsturnate și anulate prin însăși activitatea civică a reclamantului și prin înscrisurile pe care le va depune, de unde reiese tocmai contrariul, și anume că în toată perioada, de la Revoluție și până în prezent, reclamantul a susținut și promovat drepturile omului, statul de drept, integrarea României în UE și NATO și, în general, interesele naționale ale României.

Existența legăturii de cauzalitate între fapta pârâtului și prejudiciul provocat reclamantului este evidentă, urmarea afirmațiilor calomnioase formulate de către pârât a condus la distrugerea reputației și imaginii publice a reclamantului, acesta fiind nevoit să se retragă din cursa pentru candidatura de Primar General al Municipiului București.

Drepturile la opinie și liberă exprimare, ca orice alte drepturi, trebuie exercitate în limitele sale firești, cu bună credință, neputând prejudicia drepturile și interesele legitime ale altor persoane.

Potrivit dreptului intern, art. 1357 cod civil, prevede că “autorul prejudiciului răspunde și pentru cea mai ușoară culpă”, motiv care legitimează prezentul demers, în condițiile în care pârâtul a acționat în mod vădit cu intenția de a-l prejudicia pe reclamant și a aduce atingere onoarei, demnității, reputației, imaginii, vieții profesionale și private a acestuia.

De asemenea, art. 1349 cod civil, prevede că “orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impun și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor și intereselor legitime ale altor persoane. Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral”.

Art. 30 alin. 1 din Constituția României, stipulează că libertatea de exprimare este inviolabilă, însă tot art. 30 la al in.6 din Constituția României, stipulează că libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Libertatea de exprimare, astfel cum este văzută și de către CEDO, este una dintre valorile esențiale într-o societate democratică, însă în accepțiunea Curții, libertatea de exprimare nu poate leza valori ocrotite de lege, cum ar fi demnitatea, onoarea, dreptul la propria imagine.

Față de cele ce preced, Vă rugăm să constatați că reclamantului i-au fost aduse atingeri grave ale valorilor ocrotite de lege, atât în dreptul intern, cât și de către CEDO, precum și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin afirmațiile formulate de către pârât, a unor neadevăruri, a unor informații mincinoase, trunchiate, tendențioase, reclamantul a fost pus într-o lumină nefavorabilă, negativă, iar scopul pârâtului nu a fost de informare a opiniei publice, ci a fost acela de a-l defăima și de a-l pune într-o ipostază negativă pe reclamant, iar faptele pretinse nu există și nu pot fi dovedite.

Prin propagarea acestei campanii denigratoare, reclamantului i-au fost aduse atingeri ale vieții private și profesionale, fiind pus în situația penibilă de a se retrage de la candidatura pentru postul de Primar General al Capitalei, fiind asaltat de telefoane, scrisori, mesaje, comentarii, fiind nevoit să răspundă la întrebările electoratului, ale apropiaților, ale prietenilor, care prin aceste demersuri ale pârâtului și-au format o imagine deformată în ceea ce-l privește pe reclamant.

Finalitatea scrisorii deschise nu a fost aceea de informare a opiniei publice și de a supune cenzurii acesteia activitatea desfășurată de către reclamant, ci a avut ca scop evident, denigrarea acestuia prin atingeri aduse reputației, onoarei și imaginii publice.

Având în vedere aspectele învederate mai sus, Vă solicităm admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată, și obligarea pârâtului la plata sumei de 1.000.000 lei, cu titlu de daune morale, obligarea pârâtului la publicarea Hotărârii judecătorești pe cheltuiala sa, în primele trei ziare cu difuzare la nivel național și obligarea pârâtului la prezentarea de scuze publice la adresa reclamantului.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 1349, art. 1357 C.civ., art. 192 C.proc.civ., art. 30 din Constituția României, art. 10 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților Fundamentale, precum și pe jurisprudența CEDO.

2. Pârâtul Bostinaru Victor, a depus la dosar *întâmpinare* prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, s-a arătat că în acțiunea civilă introdusă de către reclamant se invocă așa zisa discreditare făcută de către pârâtul Bostinaru Victor, în contextul campaniei electorale din București, desfășurată cu ocazia alegerilor locale din primăria anului 2016, când reclamantului i s-a

făcut propunerea de a candida la postul Primar General al capitalei din partea Partidului National Liberal.

Reclamantul susține în acțiunea civilă inițiată faptul că, printr-o scrisoarea deschisă, semnată de către pârât, prin care acesta își exprima opinia critică cu privire la susținerea candidaturii reclamantului de către P.N.L., i-au fost aduse „prejudicii de reputație și de imagine”, cu scopul denigrării reclamantului, consecința fiind retragerea acestuia din cursa electorală.

Cu privire așa zisele daune morale suferite de către reclamant, se susține că acestea au fost produse prin afirmațiile făcute de către pârât, în scrisoarea deschisă, referitoare la „atașamentul reclamantului la ideologia extremistă legionară și disprețul față de minorități”.

În ceea ce privește motivul din acțiunea civilă referitoare la scrisoarea deschisă.

În mod firesc în timpul campaniei electorale partidele și candidații propuși sunt în vizorul opiniei publice, a mass-media, a organizațiilor civice, a unor personalități politice culturale și artistice. În acest context afirmația reclamantului cu privire la discreditare, denigrare, prejudicii de imagine, atingere adusă reputației nu poate fi primită din următoarele considerente:

Afirmațiile făcute de către pârât în scrisoare deschisă sunt în esență, afirmații de natură politică și reprezintă în consecință un punct de vedere politic exprimat de un om politic.

Cu privire la afirmația din scrisoarea deschisă referitoare la: „Atașamentul domnului Marian Munteanu la ideologia legionară și disprețul față de minorități”, afirmații considerate de reclamant, ca fiind de natură a provoca o „atingere adusă reputației imaginii sale, onoarei și demnității, cu caracter calomnios, făcute cu rea-credință s-a precizat că aceste afirmații ca fiind făcute fără niciun temei juridic, moral sau politic serios. În istoria ideilor și gândirii politice atașamentul la o concepție politică sau la ideologie nu a constituit și nu poate constitui un fapt calomnios și care dăcreditează persoana în cauză.

Reclamantul face o confuzie regretabilă între atașamentul la o ideologie, indiferent de natura ei și propagarea acesteia, militantismul depus pentru aceasta, acțiunile și consecințele sociale produse, ca urmare a faptelor și acțiunilor săvârșite pentru realizarea scopurilor politice pe care respectiva ideologie și le propune.

În consecință atașamentul față de o ideologie nu este un fapt culpabil, calomnios și ca atare, apreciază afirmația reclamantului ca fiind nefondată, atât pe plan juridic, moral cât și pe plan politic.

În ceea ce privește motivul din acțiune referitor la afirmații calomnioase, făcute cu rea-credință „pentru a-l discredita pe reclamant” fiind fapte juridice ele se probează și nu se prezumă.

În acest sens, reclamantul nu ne prezintă niciun fel de probe, decât afirmații nefondate, cu caracter general, care nu fac dovada relei credințe, a caracterului calomnios pe care le conțin, și care nu pot substitui probațiunea necesară în cazul faptelor de natură juridică, indiferent de calificarea lor juridică.

Activitatea reclamantului în societatea civilă nu fost obiectul scrisorii deschise, ci doar simpatiile sale politice care au fost făcute cunoscut de reclamant cu prilejul unor dezbateri prezentate în ziarul cu Mișcare.

În această publicație, de orientare vădit legionară, reclamantul nu și-a ascuns simpatiile legionare disprețul față de minorități, atașamentul pentru mișcarea și ideologia legionară, în niciun fel.

Justificarea reclamantului potrivit căreia, în acea perioadă post-decembristă nu exista nici o clarificare din partea statului român iar aspectele respective nu erau incriminate de lege, nu contrazice cu nimic afirmația „făcută de pârât, în scrisoarea deschisă, cu privire la simpatiile și atașamentul reclamantului, față de ideologia și mișcarea legionară. Dimpotrivă, se crede în mod categoric faptul că, aceste declarații publice constituie o confirmare a afirmațiilor făcute de pârât, în scrisoarea deschisă, respectiv a atașamentului față de mișcarea și ideologia legionară a reclamantului.

Cu privire la afirmația făcută de reclamant, prin care susține faptul că „datorită așa zisei campanii denigratoare, desfășurată de pârât a fost nevoit să se retragă din cursa electorală.

Consideră afirmația făcută ca fiind gratuită, fără niciun fel de susținere logică și morală, deoarece, reclamantul nu prezentat niciun fel de dovezi în sprijinul existenței și desfășurării de către pârât a unei campanii denigratoare, în realitate decizia retragerii a reclamantului din compania electorală a fost una strict politică, luată la acel moment de liderii politici al PNL.

În ceea ce privește afirmația reclamantului cu privire la existența unui prejudiciu evident și certa unei fapte ilicite, a unui raport de cauzalitate între fapta și prejudiciu, a existenței vinovăției autorului faptei ilicite, s-a solicitat a se constata faptul că nu au prezentate probe sau elemente probatorii, care să susțină existența unei fapte ilicite, a unui prejudiciu, și în final a vinovăției pârâtului.

În realitate, în acțiunea civilă introdusă, reclamantul nu a făcut altceva decât să susțină afirmații și judecați de valoare cu caracter moral, care nu pot fi considerate probe și care nu pot constitui elemente juridice ale răspunderii civile delictuale, deoarece nu au fost demonstrate și probate existența condițiilor juridice ale răspunderii civile delictuale, respectiv existența unui prejudiciu cert, a unei fapte licite, a unei vinovății, a așa-zisei rele credințe.

Prin acțiunea civilă formulate de reclamant se solicita sancționarea civilă, a libertății de opinie, a libertății de expresie, pe baza unor afirmații cu caracter general, care constituie rezultatul unor contuzii cu privire la condițiile juridice în care se poate vorbi despre o reală încălcare și atingere a acestor valori ocrotite prin lege și Constituție.

Prin încheierea de ședință din 19.04.2017 tribunalul a încuviințat pentru părți proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările aflate la dosarul cauzei, tribunalul reține următoarele:

Tribunalul reține că reclamantul susține că datorită conținutului unei scrisori deschise concepută de pârât, scrisoare care a circulat în spațiul public și care a fost preluată în mass-media, reclamantului i s-au adus prejudicii de imagine, fiindu-i lezată demnitatea și onoarea.

Apreciază reclamantul că fapta comisă de pârât întrunește elementele răspunderii delictuale și se impune obligarea pârâtului la repararea prejudiciului produs reclamantului.

Cererea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pentru considerentele care succed:

Tribunalul reține că reclamantul a fost candidatul propus pentru funcția de Primar General al Capitalei de către Partidul Național Liberal – PNL, la data de 12.04.2016 conducerea PNL făcând publică candidatura domnului Marian Munteanu la această funcție.

Mai reține Tribunalul că reclamantul susține în cererea de chemare în judecată că: „*Imediat, au început să apară reacții, atât din partea politicienilor, din partea mass-media, a reprezentanților unor ONG-uri cât și din partea unor personalități publice ale vieții cultural - artistice.*

Comentariile au fost atât pozitive, cât și negative, ultimele cu precădere din partea oponenților politici, sau a diverselor personalități publice.”

Or, un astfel de impact social nu poate fi consecința singulară a acestei scrisori, acest aspect nefiind probat de reclamant.

Este de notorietate că în spațiul public se vehiculează diverse informații ori de câte ori o persoană candidează la o funcție electivă, unele fiind pozitive altele, dimpotrivă negative, toate la adăpostul sintagmei „luptă electorală”.

Revine tribunalul sarcina de a aprecia dacă fapta pârâtului se înscrie în limitele rezonabile ale acestei „lupte electorale”.

După modelul Convenției și Constituția României prevede anumite limitări ale drepturilor și libertăților, deci și pentru libertatea de exprimare. În art. 53. alin. 1 sunt prevăzute motivele limitării: „*apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*” Alin. 2 completează faptul că „*restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.*”

Prin urmare, orice limitare concretă a libertății de exprimare trebuie să fie acceptată cu precauție de către judecător și numai după realizarea unui control efectiv al proporționalității între scopul urmărit prin acea limitare și mijloacele folosite, în conformitate cu regulile stricte ale art. 53.

Acest control de proporționalitate este absolut necesar întrucât libertatea de exprimare este una prin excelență relativă, iar posibilitățile formale de limitare din partea puterii statale sunt destul de numeroase.

Răspunderea pentru depășirea limitelor libertății de informare este în principiu civilă, conform art. 30, alin. (8) din Constituție.

Potrivit art. 30 pct. 6 din Constituția României „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.”, iar potrivit pct. 8 în caz de încălcare a acestei libertăți, ori exercitarea ei în afara limitelor legale, poate fi angajată răspunderea, după caz administrativă, civilă, ori penală.

Fiecare are despre sine un anumit sistem de autoapreciere, astfel că există un număr infinit de posibilități de cuantificare a prejudiciului moral. Dar plata unei sume de bani nu poate să acopere stările afective negative cauzate prin ingerință.

Potrivit art.10 din Convenția Europeană a drepturilor omului, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare.

Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații sau idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Convenția și jurisprudența acesteia au aplicabilitate directă în dreptul intern.

Art.19 al Declarației Universale a Drepturilor Omului prevede că orice persoană are dreptul la libertatea de opinie și de exprimare, ceea ce implică dreptul de a nu fi tulburat pentru opiniile sale și acela de a căuta, de a primi și de a răspândi, fără considerații de frontieră, informații și idei prin orice mijloace de exprimare".

Libertatea de exprimare stă chiar la baza noțiunii de societate democratică".Aceasta constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice, una din condițiile primordiale ale progresului său și ale împlinirii individuale a membrilor săi.

În ceea ce privește Convenția EDO, tribunalul reține că art.10 apără discutarea oricăror subiecte care interesează opinia publică în general sau un segment al acesteia. Exemple în acest sens sunt afirmațiile privind funcționarea instituțiilor publice sau cele referitoare la activitatea unor persoane aflate în funcții de decizie, atât publice, cât și private. Marja de apreciere a autorităților naționale în aceste cazuri este foarte redusă. Art.10 lasă foarte puțin loc restricțiilor care vizează discursul politic sau dezbaterile asupra chestiunilor de interes general (Murphy c. Irlandei).

Aceeași soluție a fost impusă în jurisprudența Curții Europene. Pentru a rezolva o cauză concretă, Curtea Europeană ia în considerare și alte elemente: calitatea specifică pe care o poate avea autorul discursului, tipul discursului (vizând domeniul politic, social etc), persoana lezată, posibilitatea de a folosi alte exprimări, mijlocul prin care a fost difuzat mesajul și impactul acestuia, locul unde a fost ținut discursul și publicul țintă căruia îi era adresat acesta.

Într-o cauză adusă în fața Curții Europene a Drepturilor Omului se precizează că atunci când persoana de bună voie intră în arena publică trebuie să se dea dovadă de un mai mare grad de toleranță cu privire la criticile și comentariile care se vor purta în spațiul public și care o privesc.

Pentru a justifica poziția privilegiată pe care discursul privind personalitățile publice îl ocupă, Curtea a pus accentul pe dreptul opiniei publice de a fi informată cu privire la chestiunile ce prezintă un interes public.

Prin urmare, pe lângă punerea în balanță a două interese contrare (dreptul oricărui cetățean de a se exprima, pe de o parte, și interesul statului de a limita libertatea de exprimare pentru a atinge scopurile legitime enumerate în paragraful 2 al art. 10, printre care un rol aparte îl ocupă necesitatea de a proteja reputația persoanelor vizate de discursul critic, pe de altă parte) mai intervine în cazul libertății presei și un al treilea interes, cel al societății de a exercita un control eficient asupra acțiunilor personalităților aflate în funcții de conducere sau asupra persoanelor ce pot influența scena politică și economică.

Deoarece acest control se exercită într-o mare măsură prin intermediul presei, jurisprudența Curții de la Strasbourg a considerat că aceasta joacă un rol esențial pentru existența și buna funcționare a unei democrații transparente.

În jurisprudența sa Curtea a apreciat că autorităților naționale le revine nu numai obligația negativă de a nu stânjeni în nici un fel exercițiul liber al libertății de exprimare, dar și obligația pozitivă de a asigura exercițiul lor într-o manieră care să permită realizarea pluralismului de opinii și idei.

Libertatea de exprimare acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență, ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică sau progres.

Dreptul la viață privată și libertatea la libera exprimare sunt garantate de numeroase instrumente juridice internaționale și naționale. Dar acestea, nefiind absolute, pot cunoaște limitări.

Se impune realizarea unui just echilibru între dreptul consacrat de art. 10 din Convenție - ce garantează dreptul la libera exprimare pe de o parte și dreptul la reputație al persoanelor, ca element al vieții private - drept protejat de art. 8 al Convenției.

Aspecte privind răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie, cât și condițiile generale în care se poate angaja această răspundere, se regăsesc în art. 1349 alin. (1) - (2) și art. 1357-1371 din noul Cod civil. În același timp remarcăm faptul că, în analiza răspunderii civile delictuale pentru prejudiciile cauzate prin fapta proprie, trebuie avute în vedere și prevederile conținute în art. 1381-1395 din noul Cod civil, care reglementează regulile aplicabile reparării prejudiciului cauzat în condițiile răspunderii civile delictuale în totalitatea cazurilor.

Potrivit art. 72 NCC: „(1) Orice persoană are dreptul la respectarea demnității sale.

(2) Este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art. 75.”

Potrivit art. 75 NCC, nu constituie o încălcare a drepturilor la libera exprimare, viață privată, demnitate și propria imagine atingerile care sunt permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte.

De asemenea, exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor amintite.

Potrivit art. 253 alin. 1 lit. c) din NCC: „(1) Persoana fizică ale cărei drepturi nepatrimoniale au fost încălcate ori amenințate poate cere oricând instanței: c) constatarea caracterului ilicit al faptei săvârșite, dacă tulburarea pe care a produs-o subzistă.”

Potrivit art. 1.349 NCC: „(1) Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane.

(2) Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

(3) *În cazurile anume prevăzute de lege, o persoană este obligată să repare prejudiciul cauzat de fapta altuia, de lucrurile ori animalele aflate sub paza sa, precum și de ruina edificiului.*”

Potrivit art. 1.357 NCC: „(1) *Cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare.*

(2) *Autorul prejudiciului răspunde pentru cea mai ușoară culpă.*”

Din conținutul prevederilor legale, rezultă că pentru a exista o răspundere civilă delictuală, este necesară întrunirea cumulată a următoarelor condiții: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția autorului faptei ilicite și prejudiciabile.

Pentru a surprinde caracterul ilicit al faptei și poziția psihică a făptuitorului trebuie să se aibă în vedere fapta și condițiile în care aceasta a fost săvârșită. Se impun a fi analizate, de asemenea, mobilul și scopul săvârșirii faptei.

În practica judiciară se consideră că lipsește caracterul ilicit al faptei și vinovăția făptuitorului atunci când acesta a fost de bună credință.

Tribunalul constată că în spațiul public au mai circulat cu privire la persoana reclamantului informații de natura celor expuse de pârât în scrisoare, acele informații constituind „sursa” de informare a pârâtului, iar în opinia tribunalului, este întemeiată apărarea pârâtului în sensul că prin fapta sa nu a făcut altceva decât să readucă în atenția publicului acelei informații și să le supună dezbaterii.

Mai reține tribunalul că reclamantul, la rândul său, a lansat în spațiul public informații de natură a combate știrile negative, în favoarea sa fiind publicate o serie de articole, dar și reportaje în presa scrisă și în televiziune.

Așa fiind, nu pot fi reținute ca temeinice susținerile reclamantului în sensul că pârâtul a urmărit cu rea-credință să îi aducă un prejudiciu de imagine reclamantului, nici că fapta acestuia a depășit limita proporționalității unei informări rezonabile.

Tribunalul reține ca fiind pertinente apărările pârâtului în sensul că exprimarea în scrisoare a informații în sensul că pârâtul ar avea informații despre „atașamentul domnului Marian Munteanu la ideologia legionară și disprețul față de minorități”, afirmații considerate de reclamant, ca fiind de natură să provoace o „atingere adusă reputației imaginii sale, onoarei și demnității, cu caracter calomnios, făcute cu rea-credință”, nu pot fi reținute ca fiind o faptă ilicită, întrucât, astfel cum a susținut și pârâtul, exprimarea unor idei care pot reprezenta atașamentul la o concepție politică sau la ideologie nu sunt suficiente *per se* pentru a discredita o persoană.

Tribunalul apreciază, așadar, că reclamantul nu a probat că pârâtul a acționat cu rea-credință, urmărindu-se distrugerea reputației reclamantului, pe baza unei campanii mediatice de denigrare, nefundamentată.

Chiar acceptând susținerile reclamantului în sensul că a fost nerespectat principiul proporționalității între interesul public – la informare – și interesul privat al reclamantului, Tribunalul consideră că modul în care au fost exprimate aceste afirmații din cuprinsul scrisorii, nu au adus o atingere suficient de gravă prestigiului, reputației și imaginii reclamantului, pentru a se putea califica afirmațiile incriminate de către reclamant, drept un delict civil.

Concluzionând, tribunalul constată că reclamantul nu a probat că a fost victima unei fapte ilicite, de natură să-i cauzeze un prejudiciu, motiv pentru care tribunalul nu poate reține îndeplinirea condițiilor obligatorii pentru angajarea răspunderii delictuale, astfel că va respinge acțiunea, ca fiind nefondată.

Potrivit art. 451 alin. 1 NCPC și principiului disponibilității părților, tribunalul va lua act că pârâtul nu solicită cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea formulată de reclamantul Munteanu Marian Teofan Dragoș, cu domiciliul ales la

în contradictoriu cu pârâtul Boștinăru Victor, cu domiciliul ales în , ca neîntemeiată.

Ia act că pârâtul nu solicită cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul București sub sancțiunea nulității.

Pronunțată în ședință publică, azi, 24 mai 2017.

Președinte

Elena Roșu

Grefier

Camelia Pârvan

Red. ER

Thred. E.R./PI/ 4 ex

PS NEWS

ROMÂNIA

DOSAR NR. 43195/3/2016

TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A IV A CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de 17.05.2017

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE : ELENA ROȘU
GREFIER : CAMELIA PÂRVAN

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul Munteanu Marian Teofan Dragoș în contradictoriu cu pârâțul Boștinaru Victor, având ca obiect „acțiune în răspundere delictuală”.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul, prin avocat Scalat Elena, cu împuternicire avocațială la fila 19 din dosar și pârâțul, prin avocat Ardelean Ionel, cu împuternicire avocațială la fila 36 din dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care prezintă pe scurt obiectul cauzei, stadiul judecății, modul de îndeplinire a procedurii de citare, după care;

Părțile, având pe rând cuvântul, arată că nu au alte acte de depus la dosar.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de administrat, Tribunalul acordă cuvântul pe fondul cauzei, aceasta fiind în stare de judecată.

Apărătorul reclamantului depune la dosarul cauzei note scrise. Solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată. Solicită să fie avut în vedere prejudiciul suferit de reclamant prin scrisorile pârâțului. Susține că afirmațiile pârâțului depășesc o judecată de valoare și o afirmație politică astfel cum se apără pârâțul. Precizează că afirmațiile pârâțului se fac în calitatea acestuia de europarlamentar, astfel că au greutate aceste afirmații. Față de materialele depuse de pârât la dosar, arată că acestea sunt simple speculații. Solicită admiterea acțiunii, urmând a fi avute în vedere notele scrise depuse de reclamant. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, arată că acestea vor fi solicitate pe cale separată.

Apărătorul pârâțului solicită respingerea acțiunii ca netemeinică, nefondată și nelegală. Arată că reclamantul invocă discreditarea pe care pârâțul ar fi făcut-o la adresa acestuia cu ocazia unei scrisori deschise care este însă expresia unor afirmații politice și care a apărut în contextul campaniei electorale locale din primăvara anului 2016. Precizează că scrisoarea este rezultatul unei opinii politice, cu ocazia nominalizării pârâțului pentru funcția de primar general. Arată, față de conținutul declarației, că atașamentul la o ideologie nu este de natură incriminatorie pe plan juridic, ci că este incriminatoriu pe plan juridic dacă în numele ideologiei au fost săvârșite anumite acțiuni. Solicită amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise. Mai arată că afirmațiile cu caracter politic nu pot fi fapte ilicite. Susține că nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale. Solicită respingerea acțiunii ca nefondată, netemeinică și nelegală. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Tribunalul reține dosarul în pronunțare.

TRIBUNALUL

Pentru a da posibilitatea pârâțului să depună concluzii scrise, va amâna pronunțarea, motiv pentru care,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 24.05.2017.
Pronunțată în ședință publică azi, 17.05.2017.

Președinte
Elena Roșu

Grefier
Camelia Pârvan

PS NEWS